

[Pelle Voigt]

den, SF har fremsat. Der var to, hvis jeg ikke misforstod ham.

Det ene var, at dagsordenen ikke rummer en opfordring til SF om at begynde at gøre det ene og det andet. Jeg vil sige til hr. Hjortnæs, at det er imod parlamentarisk skik, at partierne i Folketinget vedtager dagsordener til hinanden. Ellers tror jeg Socialdemokratiet ville blive udsat for et væld af interessante dagsordener, der opfordrede partiet til at gøre dette og hint, men det gør vi altså ikke, indtil nu i hvert fald. Det har man heller ikke nogen sinde set i Folketinget før. Det er en kreativ tanke, men det er et tyndt argument for at gå imod en dagsorden, man burde kunne gå ind for.

Det andet argument var, at denne dagsorden ikke forhindrer, at der senere kan skæres ned. Hvor står det, hr. Hjortnæs? Det konstateres i dagsordenen og ud fra Socialdemokratiets holdning, at så længe Socialdemokratiet mener det, Socialdemokratiet mener, kan der ikke skæres noget ned. Så er det en nulløsning, der er muligheden. Det konstaterer vi og giver så simpelt hen Socialdemokratiet den hjælpende hånd, at vi beder regeringen om at holde op med alle sine udspil om forøgelse af forsvarsudgifterne. Men hr. Hjortnæs' sidste argument er der simpelt hen ikke belæg for i den dagsorden, vi har foreslået.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Kort til hr. Pelle Voigt: det er åbenbart, at den dagsorden, som hr. Pelle Voigt har foreslået, tilstræber at lukke af til den ene side, men absolut ikke at lukke af til den anden side. Man kan altså operere over hele besparelsesfeltet, og hr. Pelle Voigt ved godt, at det er en politik, som Socialdemokratiet ikke er tilhænger af.

Hvis vi skal være med til at vedtage en dagsorden her, der lukker af til den ene side, skal vi selvfølgelig også have vedtaget en dagsorden, der lukker af til den anden side. Så enkelt og logisk er det.

Om det andet argument, som hr. Pelle Voigt hævdede ikke kunne holde, gælder det åbenbart, at hr. Pelle Voigt og hans parti ikke ville stemme for et uændret budget, hvis det kom dertil. Men lad den diskussion ligge. Jeg har tilkendegivet min opfattelse.

Det var interessant at høre statsministeren. Statsministeren har administreret en regering, er leder af en regering, der har forsøgt at holde igen på de offentlige udgifter. Hvis nu udgifterne på socialbudgettet er steget, kan det jo skyldes, at der er kommet en hel del personer ind under det sociale område, som nu skal have nogle ydelser. Hvor er de penge hentet, hr. statsminister? De må være hentet et sted, for man opererer stadigvæk med dette udgiftsloft. Nu kunne jeg måske så spørge statsministeren – jeg forstår, at Venstre ikke er færdig med det interne udvalgsarbejde om, hvor man skal finde de 900 mill. kr., men det kunne jo være, at statsministeren, regeringen og de Konservative havde afsluttet deres overvejelser – om, hvor man vil finde de 900 mill. kr. eller 800 mill. kr., som man vil bruge mere til forsvaret.

En enkelt lille bemærkning til: jeg synes, at statsministeren skulle prøve at spørge de arbejdsløse, folk på bistandshjælp og efterlønsmodtagerne, som alle sammen har fået deres ydelser skåret ned.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu fremgår det jo af dagsordensteksten, at det konstateres, som allerede hr. Anker Jørgensen konstaterede det i sin kronik den 7. december 1986, at der ikke er flertal for hverken at sætte forsvarsudgifterne op eller ned. Begge sider, som hr. Hjortnæs taler om, er altså dækket ind i konstateringen. Men så siger hr. Hjortnæs, at man også skal opfordre til i dagsordenen, at forsvarsudgifterne ikke beskæres. Må jeg spørge: er det hr. Hjortnæs' fulde alvor? Er det argumentet for, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for SFs dagsorden, at der ikke står i den, at vi skal opfordre regeringen til at opgive alle forslag om at forøge de fremtidige forsvarsudgifter ud over de nuværende rammer, og at vi så også skal opfordre den borgerlige regering til at undlade at skære ned på forsvaret? Mener hr. Hjortnæs virkelig, at det er en reel mulighed, at regeringen planlægger den slags, så man skal gå imod det i en dagsorden i Folketinget?

Hvis hr. Hjortnæs virkelig mener det, synes jeg, at han skulle have fremsat en dagsorden med det indhold, altså opfordre regeringen til hverken at sætte forsvarsudgifterne